

पद्य चाळीसची गुप्त इतिहासकथा — संख्या चोवीस

यहेज्केल क्रमांक पाच

Jeff Pippenger

2026-08-10

आपण काही लेखांपासून विचार करत असलेल्या *Testimonies*, खंड पाच मधील उताऱ्यात, यहेज्केल, यशया आणि योहान यांना देण्यात आलेल्या मंदिराच्या दर्शनाविषयी आपल्याला सांगितले जाते:

“हे धडे आपल्या हितासाठी आहेत. आपण आपला विश्वास देवावर स्थिर ठेवला पाहिजे, कारण आपल्या समोर अगदीच असा काळ उभा आहे जो मनुष्यांच्या आत्म्यांची कसोटी पाहील. ख्रिस्ताने, जैतून पर्वतावर, आपल्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी येऊ घातलेल्या भयंकर न्यायविधीचे वर्णन केले: ‘तुम्ही युद्धे आणि युद्धांच्या अफवा ऐकाल.’ ‘राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध उठेल, आणि राज्य राज्याविरुद्ध; आणि विविध ठिकाणी दुष्काळ, साथीचे रोग, आणि भूकंप होतील. हे सर्व वेदनांच्या आरंभाचे चिन्ह आहे.’ जरी या भविष्यवाण्यांची आंशिक पूर्तता यरुशलेमच्या नाशाच्या वेळी झाली, तरी त्यांचा अधिक थेट लागू अर्थ अंतिम दिवसांशी संबंधित आहे.”

आव महिन्याचा नववा दिवस

तिशा ब’आव, ज्याचा हिब्रूमध्ये अर्थ “आवचा नववा दिवस” असा होतो, हा यहूदी स्मृतिदिन आहे जो इ.स.पूर्व 586 मध्ये बाबेलकरांनी पहिल्या मंदिराचा केलेला विध्वंस आणि इ.स. 70 मध्ये टायटसने दुसऱ्या मंदिराचा केलेला विध्वंस यांची आठवण करून देतो. हे दोन्ही विध्वंस एकाच दिनदर्शिकेतील तारखेला—हिब्रू महिन्यातील आवच्या 9व्या दिवशी (जो सामान्यतः ग्रेगोरियन दिनदर्शिकेनुसार जुलै किंवा ऑगस्टमध्ये येतो)—घडले. जेव्हा सिस्टर व्हाइट यरुशलेमच्या विध्वंसाला शेवटच्या दिवसांतील “तो काळ जो मनुष्यांच्या आत्म्यांची कसोटी पाहील” याच्याशी संरेखित करतात, तेव्हा त्या अशा दोन विध्वंसांची ओळख करून देत आहेत, जे दोन्हीही लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे उदाहरणरूप दर्शन घडवितात.

दानिएल अकराव्या अध्यायातील सोळावा वचन त्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते आणि एकेचाळीसाव्या वचनाशी सुसंगत आहे. येहेज्केलमध्ये, यरुशलेमच्या विनाशाचा उपयोग रविवारच्या कायद्याच्या वेळी शहाण्या आणि मूर्ख कुमारांच्या विभाजनाचे चित्रण करण्यासाठी केला आहे. येहेज्केल बाबेलमध्ये बंदिवान असताना, आठव्या ते अकराव्या अध्यायांत त्या अगदी विभाजनाचे दर्शन घेण्यासाठी त्याला चमत्कारिक रीतीने यरुशलेमेस नेण्यात आले.

आणि सहाव्या वर्षी, सहाव्या महिन्यात, महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी माझ्या घरात बसलो असता, आणि यहूदाचे वडीलजन माझ्यासमोर बसले असता, तेथे प्रभू परमेश्वराचा हात माझ्यावर पडला. मग मी पाहिले, आणि पाहा, अग्नीप्रमाणे एक प्रतिरूप दिसले: त्याच्या कटीच्या स्वरूपापासून खालपर्यंत अग्नी; आणि त्याच्या कटीपासून वरपर्यंत तेजस्वितेचे स्वरूप, अंबराच्या वर्णाप्रमाणे. आणि त्याने हाताचा एक आकार पुढे केला, आणि माझ्या डोक्याच्या केसांचा एक बट धरून मला उचलले; आणि आत्म्याने मला पृथ्वी व आकाश यांच्या मध्यभागी उचलून नेले, आणि देवाच्या दृष्टांतांत मला यरुशलेमेस, उत्तरेकडे तोंड असलेल्या आतील द्वाराच्या प्रवेशद्वारापाशी आणले; तेथे मत्सर उत्पन्न करणाऱ्या मत्सराच्या मूर्तीचे आसन होते. यहेज्केल 8:1-3.

आठव्या ते अकराव्या या चार अध्यायांत विभक्तीकरणाचे वर्णन आहे; आणि Sister White यांनी, Ezekiel 9 वर भाष्य करताना, ते केवळ Revelation अध्याय 7 मधील त्याच शिक्कामोर्तबाशी संबंधित आहे असेच नव्हे, तर उत्तरकाळातील Laodicean Seventh-day Adventist चर्चचे प्रतिनिधित्व Jerusalem करते, असेही स्पष्ट केले आहे.

“जे लोक आपल्या स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनाबद्दल खेद व्यक्त करीत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल शोक करीत नाहीत, ते देवाच्या शिक्क्याविना राहतील. प्रभू आपल्या दूतांना, आपल्या हातांत संहाराची शस्त्रे धारण केलेल्या त्या पुरुषांना, अशी आज्ञा देतो: ‘त्याच्या मागून शहरातून जा, आणि प्रहार करा: तुमचा डोळा दया दाखवू नये, आणि तुम्ही करुणा दाखवू नका: वृद्ध व तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—सर्वांचा पूर्ण संहार करा: परंतु ज्याच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. मग त्यांनी त्या घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.’”

“येथे आपण पाहतो की मंडळी—प्रभूचे पवित्रस्थान—ही देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराची प्रथम अनुभूती घेणारी ठरली. ते वृद्ध पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे राहिले होते, त्यांनी आपल्या विश्वासास तडा दिला. त्यांनी अशी भूमिका घेतली की पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे स्पष्ट प्रकटीकरण यांची आपण अपेक्षा करू नये. काळ बदलला आहे. ही वचने त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: प्रभू भलेही करणार नाही, वाईटही करणार नाही. न्यायाने आपल्या लोकांना भेट देण्याइतका तो कृपाळू आहे. अशा प्रकारे ‘शांती आणि सुरक्षितता’ हीच त्या मनुष्यांची हाक आहे, जे पुन्हा कधीही आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांचे अपराध आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखवून देणार नाहीत. हे भुंकणार नाहीत असे मुक कुत्रेच अपमानित झालेल्या देवाच्या न्याय्य सूडाचा अनुभव घेणारे ठरतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले—सर्वजण एकत्र नाश पावतात.”

“ज्या घृणास्पद कृत्यांमुळे विश्वासू लोक उसासे टाकीत होते व आक्रोश करीत होते, ती मर्यादित मानवी डोळ्यांना दिसू शकतील अशीच होती; परंतु त्याहून कितीतरी भयंकर अशी पापे, ज्यांनी शुद्ध व पवित्र देवाचा मत्सर भडकविला, ती प्रकट झालेली नव्हती. अंतःकरणांचा महान शोधक अधर्म करणाऱ्यांनी गुप्तपणे केलेले प्रत्येक पाप जाणतो. हे लोक आपल्या फसवणुकीमुळे सुरक्षित असल्याचे मानू लागतात आणि त्याच्या दीर्घसहनशीलतेमुळे असे म्हणतात की, प्रभू पाहत नाही; आणि मग तो पृथ्वीचा त्याग करून गेला आहे, असे समजून वागतात. परंतु तो त्यांचा ढोंगीपणा उघड करील आणि त्यांनी इतक्या जपून लपवून ठेवलेली पापे इतरांसमोर प्रकट करील.”

“पद, मानमरातब किंवा जगातील शहाणपण यांपैकी कोणतेही श्रेष्ठत्व, पवित्र पदावरील कोणतेही स्थान, मनुष्यांना त्यांच्या स्वतःच्या कपटी अंतःकरणावर सोडले असता तत्त्वांचा बळी देण्यापासून वाचवणार नाही. जे योग्य आणि नीतिमान समजले गेले आहेत, तेच धर्मत्यागातील पुढारी आणि उदासीनतेतील तसेच देवाच्या कृपादानांचा दुरुपयोग करण्यातील उदाहरणे ठरतात. त्यांच्या दुष्ट आचरणाला तो आता अधिक काळ सहन करणार नाही, आणि आपल्या क्रोधात तो त्यांच्याशी दया न दाखविता व्यवहार करतो.”

“ज्यांना महान प्रकाशाचा आशीर्वाद लाभला आहे आणि ज्यांनी इतरांना सेवा करताना वचनाच्या सामर्थ्याचा अनुभव घेतला आहे, अशांपासून प्रभू आपली उपस्थिती अनिच्छेने दूर करतो. ते एकेकाळी त्याचे विश्वासू सेवक होते, त्याच्या उपस्थितीने व मार्गदर्शनाने अनुग्रहित झालेले; परंतु त्यांनी त्याच्यापासून विचलित होऊन इतरांना भ्रमात नेले, आणि म्हणून ते दैवी अप्रसन्नतेखाली आणले गेले आहेत.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

यहेज्केलाचे संपूर्ण पुस्तक यरुशलेमच्या विनाशाच्या संदर्भात मांडलेले आहे. यहेज्केलाच्या साक्षीमध्ये दीड वर्ष चाललेल्या नबुखदनेस्सराच्या वेढ्याचा विशेष उल्लेख आहे; परंतु मत्तय चोवीसमध्ये येशूने दिलेल्या इशाऱ्याचा “अधिक थेट अनुप्रयोग” उत्तरकाळात आहे. यहेज्केलामध्ये त्या सत्याची ती ओळ चोवीसाव्या अध्यायात आढळते.

१५ जानेवारी, इ.स.पू. ५८८

पुन्हा नवव्या वर्षी, दहाव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, या दिवसाचे नाव, होय, याच दिवसाचे नाव लिहून ठेव; बाबेलच्या राजाने याच दिवशी

यरुशलेमाविरुद्ध मोर्चा उभारला. यहेज्केल 24:1, 2.

या तारखेला, जी इतर बायबलमधील साक्षीदारांद्वारेही स्थापित आहे, अठरा महिन्यांचा वेढा सुरू झाला. त्या दिवशी यहेज्केलकडे आलेल्या परमेश्वराच्या वचनात रक्तमय नगराची एक दृष्टांतकथा होती, जी उकळत्या भांड्याने आणि त्यानंतरच्या महान अग्नीने चित्रित केली आहे. ही दृष्टांतकथा स्पष्टपणे यरुशलेमवरील न्यायाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि त्याच अध्यायात पुढे यहेज्केलची पत्नी आघाताने मृत्युमुखी पडून तिचे अंत्यसंस्कार करण्यात आले, हे त्या वेढ्याचे एक चिन्ह म्हणून आले आहे, जो शेवटी पवित्रस्थानाचा नाश करणार होता आणि जो तेव्हा सुरू झाला होता.

पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, मनुष्यपुत्रा, पाहा, मी एका घावाने तुझ्या डोळ्यांची इच्छा तुझ्यापासून काढून घेत आहे; तरी तू शोक करू नकोस, रडू नकोस, आणि तुझे अश्रू वाहू देऊ नकोस. निःशब्दपणे उसासे टाक; मेलेल्यासाठी शोक करू नकोस; तुझ्या डोक्यावरची पागोटे बांध, आणि पायांत तुझे जोडे घाल, तुझे ओठ झाकू नकोस, आणि लोकांनी दिलेली शोकभाकरी खाऊ नकोस. म्हणून मी सकाळी लोकांशी बोललो; आणि संध्याकाळी माझी पत्नी मरण पावली; आणि सकाळी मला जशी आज्ञा झाली होती तशी मी केली. यहेज्केल 24:15-18.

मग यहेज्केलाभोवती असलेल्या लोकांनी त्या दृष्टान्ताचा आणि त्याच्या पत्नीच्या मृत्यूचा अर्थ विचारला.

आणि लोकांनी मला विचारले, “तू असे का करीत आहेस, आणि या गोष्टींचा आमच्याशी काय संबंध आहे, हे तू आम्हांस सांगणार नाहीस काय?” तेव्हा मी त्यांना उत्तर दिले, “परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, ‘इस्त्राएलाच्या घराण्याशी बोल, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी माझे पवित्रस्थान अपवित्र करीन, जे तुमच्या सामर्थ्याचे वैभव आहे, तुमच्या डोळ्यांची इच्छा आहे, आणि ज्याच्याबद्दल तुमचा जीव कळवळतो; आणि तुमचे जे पुत्र व तुमच्या ज्या कन्या तुम्ही मागे सोडून दिल्या आहेत, ते तलवारीने पडतील.’” यहेज्केल 24:19-21.

या उताऱ्यात यहेज्केलाची पत्नी आणि पवित्रस्थान या दोघांचीही ओळख “तुझ्या डोळ्यांची अभिलाषा” अशी करण्यात आली आहे. बायबलविषयक इतिहासकारांच्या मते तो वेढा अठरा महिने चालला; तर सेस्तियस आणि तीतुस यांचे वेढे इ.स. 66 वर्षांपासून इ.स. 70 वर्षांपर्यंत चार वर्षे चालले. सेस्तियसच्या पहिल्या वेढ्यापासून विध्वंसापर्यंतच्या काळाची काटेकोर मोजणी केली असता तो साडेतीन वर्षांचा ठरतो; परंतु “समावेशक गणना” लागू केल्यास—जी बायबलमध्ये सर्वाधिक वारंवार वापरली गेलेली पद्धत आहे—तो चार वर्षांचा ठरतो. या दोन्ही गणना ग्राह्य आहेत हे समजल्याने, सेस्तियसपासून तीतुसपर्यंत साडेतीन वर्षे आणि त्याचबरोबर चार वर्षेही आपण पाहू शकतो.

यरुशलेमच्या दोन विनाशांमध्ये आपल्याला रविवारच्या कायद्याचे दोन साक्षीदार आढळतात, आणि या दोन्ही इतिहासांतील तपशील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याला लागू केले पाहिजेत—ज्या वेळी लाओदिकीया प्रभूच्या मुखातून वांती करून टाकली जाते. नबुखदनेस्सरच्या वेढ्याची सुरुवात यहेज्केलच्या पत्नीच्या मृत्यूने चिन्हांकित होते. तिच्या मृत्यूसमयी, यहेज्केलला उघडपणे शोक करू नये अशी आज्ञा देण्यात आली, कारण कैदेत नेले जाणाऱ्या यहुदांसाठी तो एक चिन्ह होता.

इ.स. 66 ते 70 या चार वर्षांच्या कालखंडाची सुरुवात उजाडपणाच्या घृणास्पद गोष्टीच्या चिन्हाने दर्शविली जाते; हेच ते चिन्ह होते की ज्यामुळे यरुशलेममधील ख्रिस्ती लोकांनी पळून जावे.

म्हणून जेव्हा तुम्ही दानियेल संदेष्ट्याने सांगितलेली उध्वस्ततेची घृणास्पद वस्तू पवित्र स्थानी उभी असलेली पाहाल, (जो वाचतो, त्याने समजून घ्यावे:) तेव्हा जे यहुदियात आहेत त्यांनी डोंगरांकडे पळावे. मत्तय 24:15,16.

दोन वेढे असे आहेत की जे स्पष्टपणे एकमेकांशी सुसंगत ठरतात, आणि त्या दोन्ही वेढ्यांच्या प्रारंभी एक “चिन्ह” अंतर्भूत आहे. यहेज्केल जेव्हा आपल्या पत्नीच्या मृत्यूचा आणि त्याबद्दल स्वतःकडून शोक न केल्याचा अर्थ स्पष्ट करतो, तेव्हा त्याने तो स्पष्ट करून नंतर अशी नोंद केली:

म्हणून यहेज्केल तुमच्यासाठी एक चिन्ह आहे; त्याने जे काही केले आहे, त्याप्रमाणे तुम्ही कराल; आणि जेव्हा हे घडेल, तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी प्रभु परमेश्वर आहे. यहेज्केल 24:24.

यहेज्केलाच्या पत्नीच्या मृत्यूचे चिन्ह हे लवकरच येणाऱ्या यरुशलेम व मंदिराच्या विनाशाशी आणि त्यानंतर बाबेलमधील बंदिवासाशी संबंधित ओळखचिन्ह होते. दानियेलाने ज्याविषयी सांगितले त्या उजाड करणाऱ्या घृणास्पद वस्तूचे चिन्ह हे त्या विनाशातून सुटण्यासाठीचा इशारा होते; परंतु दोन्ही वेढ्यांच्या आरंभी एक चिन्ह आहे.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्यापूर्वी एक भविष्यसूचक वेढा येईल, आणि यहेज्केलाच्या पत्नीचा मृत्यू हे या गोष्टीचे प्रतीक आहे की लाओदिकीया स्थित सातव्या-दिवसाच्या अँडर्हॅटिस्ट मंडळीला पूर्णपणे वगळून पुढे गेले आहे; तर यहेज्केल हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे, आणि वेढ्याच्या प्रारंभी उभारल्या जाणाऱ्या ध्वजाचेही प्रतीक आहे. बाबेलच्या वेढ्याच्या प्रारंभी यहेज्केल हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा ध्वज आहे, आणि प्रारंभी उजाड करणाऱ्या घृणास्पद वस्तूचे चिन्ह हे रोमचे “चिन्ह” आहे. एक चिन्ह अंतर्गत इशान्याविषयी बोलते, आणि दुसरे बाह्य इशान्याविषयी. इ.स. ६६ मध्ये ख्रिस्ती लोकांना नक्कीच एक इशारा देण्यात आला होता, परंतु इशान्याचे चिन्ह रोम होते. बाबेलच्या विनाशातील चिन्ह यहेज्केलाची पत्नी होती. रोम हा त्या वर्गाचा आहे जो पशूचे चिन्ह ग्रहण करतो, आणि यहेज्केल हा त्या लोकांचे चिन्ह आहे जे देवाचा शिक्का ग्रहण करतात.

दोन समाप्तीचे कालखंड

पहिला वेढा अठरा महिने चालला आणि दुसरा वेढा चार वर्षे चालला. हे दोन्ही वेढे उत्तरकाळात त्यांची “अधिक प्रत्यक्ष” परिपूर्ती प्राप्त करतात, आणि हे दोन्ही वेढे प्रकटीकरण ९:१५ मध्ये आढळणाऱ्या तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या भविष्यवाणीसोबत थेट संबंधित आहेत.

प्रकटीकरण नऊ, वचन दहामधील पाच महिन्यांच्या आरंभी अशा एका इतिहासाचा समावेश होता जो अडतीस वर्षांच्या कालखंडाची खूण करतो; हा कालखंड चार वर्षांच्या वेढ्यात परिपूर्ण होतो, जो अडतीस या संख्येशी संबंधित आहे, आणि ज्याने इस्लामच्या उदयाची ओळख करून दिली. त्या चार वर्षांच्या वेढ्याला त्या इतिहासात त्याचा समांतर प्रत्यय आढळतो, जो त्या वेळी आरंभ झाला जेव्हा (पाच महिने) एकशे पन्नास वर्षे समाप्त झाली आणि तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवस यांचा आरंभ झाला. त्याची सुरुवात 27 जुलै 1449 रोजी झाली आणि चार वर्षांनी इस्लामने कॉन्स्टँटिनोपलवर पंचावन्न दिवसांचा वेढा घातला, जो 29 मे 1453 रोजी समाप्त झाला.

२७ जुलै १४४९ रोजी सुरू झालेली कालभविष्यवाणी ११ ऑगस्ट १८४४ रोजी पूर्ण झाली, तेव्हा १८४० ते १८४४ या काळातील पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीची चार वर्षे १३३३ ते १३३७ या चार वर्षांच्या वेढ्याशी, तसेच १४४९ ते १४५३ या चार वर्षांच्या कालखंडाशी सुसंगत ठरली. हे तीन साक्षीदार, जे सर्व थेट त्याच भविष्यसूचक रेषेचे भाग आहेत, अशा प्रतीकात्मक चार वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यामध्ये १८४० ते १८४४ या काळातील पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीची पुनरावृत्ती तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या इतिहासात होते. हे तीन साक्षीदार एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासातील चार वर्षांच्या वेढ्याचे प्रतिरूप ठरतात. तो चार वर्षांचा कालखंड ६६ आणि ७० मधील यरुशलेमच्या वेढ्यांद्वारेही दर्शविला आहे.

इ.स. 66 मध्ये सेस्तियसने आरंभ केलेला चार वर्षांच्या वेढ्याचा प्रारंभ, आणि नंतर इ.स. 70 मध्ये तीतसने केलेला त्याचा शेवट, हे चार वर्षांच्या कालावधीसाठी एक अल्फा-चिन्ह आणि एक ओमेगा-चिन्ह निर्माण करतात. हाच तोच कालावधी साडेतीन वर्षे असा देखील दर्शविला जातो, जो पुढे पोपसत्ताक रोमने पवित्रस्थान तुडवून टाकलेल्या साडेतीन संदेष्ट्रीय वर्षांशी सुसंगत ठरतो.

परंतु मंदिराबाहेरील अंगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नको; कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले आहे; आणि ते पवित्र नगरीस बेचाळीस महिने तुडवून टाकतील. आणि मी माझ्या दोन साक्षीदारांना सामर्थ्य देईन, आणि ते गोणपाट परिधान करून एक हजार दोनशे साठ दिवस भविष्यवाणी करतील. प्रकटीकरण 11: 2, 3.

आणि ते तलवारीच्या धारेने पडतील, आणि सर्व राष्ट्रांत कैद करून नेले जातील; आणि अन्यजातींचे काळ पूर्ण होईपर्यंत यरुशलेम अन्यजातींनी तुडविले जाईल. लूक 21:24.

हे लक्षात घेणे अत्यावश्यक आहे की सेस्तियसच्या अल्फा चिन्हाने दर्शविलेल्या कालखंडापासून टायटसच्या ओमेगा चिन्हापर्यंतच्या कालावधीसाठी मी “समावेशक” आणि “अपवर्जक” अशा दोन्ही प्रकारच्या गणनेचा उपयोग करीत आहे. यावरून हे स्पष्ट होते की एका इतिहासात काळाचे दोन अनुप्रयोग दर्शविलेले आहेत. आपण या बायबलमधील तत्त्वाचा विचार यापूर्वीच केला आहे, जेव्हा आपण (अनेक लेखांपूर्वी) येशूच्या कैसरिया-फिलिप्पी (पानियम) येथील भेटीपासून ते त्याच्या रूपांतर पर्वतावरील प्रवासापर्यंतच्या काळाचा विचार केला होता. दोन बायबल लेखक सहा दिवसांची, आणि एक लेखक आठ दिवसांची नोंद करतो.

आणि सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब, आणि त्याचा भाऊ योहान यांना बरोबर घेतले, आणि त्यांना एकांतात उंच डोंगरावर नेले. मत्तय 17:1.

आणि सहा दिवसांनंतर येशू पेत्र, याकोब आणि योहान यांना आपल्याबरोबर घेऊन गेला, आणि त्यांना एकांतात, स्वतंत्रपणे, एका उंच पर्वतावर नेले; आणि त्यांच्या समोर त्याचे रूपांतर झाले. मार्क 9:2.

आणि या गोष्टी बोलून सुमारे आठ दिवसांनंतर, त्याने पेत्र, योहान व याकोब यांना बरोबर घेतले आणि प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर गेला. लूक 9:28.

यरुशलेमाच्या विनाशाचा उत्तरकाळाशी अधिक थेट संबंध आहे, आणि तो विनाश बाबेल व रोम यांनी दर्शविलेल्या दोन साक्षीदारांच्या रूपाने प्रकट होतो. हे दोन्ही साक्षीदार परस्परांशी सुसंगत आहेत, परंतु सत्य अधिक ठळक करण्यासाठी वेगवेगळी आणि अत्यावश्यक भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये प्रदान करतात. रोमकडून झालेला वेढा (६६ ते ७०) हा चार वर्षांचा होता, आणि तो साडेतीन वर्षांचेही प्रतिनिधित्व करतो. ही साडेतीन वर्षे पवित्रस्थान व सैन्य यांच्या पायदळी तुडविण्याशी संबंधित आहेत, जे कार्य मूर्तिपूजकत्व आणि पोपसत्तावाद या दोघांनीही पूर्ण केले. पोपसत्तावादाकडून झालेले हे पायदळी तुडविणे साडेतीन प्रतीकात्मक वर्षे चालले, ज्याचा नमुना रोमकडून झालेल्या वेढ्यातील प्रत्यक्ष साडेतीन वर्षांत पूर्वदर्शित झाला होता.

तो चार वर्षांचा वेढाही त्या भविष्यसूचक रेषेशी संबंधित आहे जी इस्लामच्या उन्नतीची, आणि त्यानंतर पहिला व दुसरा तसेच मग तिसरा देवदूत यांच्या चळवळीच्या उन्नतीची ओळख करून देते. सेस्तियस ते टायटस हा कालखंड पापल रोमच्या चाकाशी तसेच इस्लामच्या चाकाशी छेदतो. रोमचे चाक आणि सेस्तियस व टायटस यांची साडेतीन वर्षे ही पापल रोमच्या प्रतीकात्मक साडेतीन वर्षांशी छेदतात, अशा रीतीने मूर्तिपूजक आणि पापल रोम या दोन सत्तांची ओळख निश्चित होते. इस्लामचे चाक हाच इतिहास चार वर्षांचा म्हणून समजला जातो त्याद्वारे जोडलेले आहे; परंतु त्या इतिहासातील रोमच्या चाकाप्रमाणेच, इस्लाम हा इस्लामच्या चाकाच्या अधीन असलेल्या दुसऱ्या एका सत्तेशी संबंधित आहे—ती म्हणजे अँडर्व्हेंटिझम. साडेतीन वर्षांचा कालखंड रोमचे त्याच्या दोन्ही टप्प्यांत प्रतिनिधित्व करतो, आणि चार वर्षांचा कालखंड इस्लाम व अँडर्व्हेंटिझम यांचे प्रतिनिधित्व करतो. मूर्तिपूजक आणि पापल रोम यांना भविष्यसूचकदृष्ट्या वेगळे करता येत नाही; तसेच इस्लाम आणि अँडर्व्हेंटिझम यांनाही वेगळे करता येत नाही.

यासाठी भविष्यसूचकदृष्ट्या अशी मागणी होते की, जेव्हा आपण बाबेलच्या वेढ्याचा विचार करतो, तेव्हा अठरा महिन्यांच्या वेढ्याच्या दृष्टांतात काळाच्या दोन समजुती दिसल्या पाहिजेत. रोमने आणलेल्या वेढ्यातील काळाच्या दोन प्रतिमा, भविष्यसूचकदृष्ट्या, नबुखदनेस्सरने आणलेल्या वेढ्यातही काळाच्या दोन प्रतिमांची मागणी करतात. नबुखदनेस्सरचा अठरा महिन्यांचा वेढा दीड वर्षांचे प्रतीक म्हणूनही समजला जाऊ शकतो. अठरा महिने म्हणजे दीड वर्ष, आणि दीड हे 1.5 वर्षे असे व्यक्त करता येते. नबुखदनेस्सरचा वेढा अठरा महिनेही होता आणि एक पूर्णांक पाच दशांश (1.5) वर्षेही होता.

अठरा महिने यरुशलेमाला तुडविणाऱ्या शक्तीविषयी बोलतात, आणि 1.5 वर्षे इस्लामकडे निर्देश करतात. अठरा महिने ओळखून देणारे भविष्यसूचक गणनेचे चक्र बाबेलची ओळख करून देते, आणि दुसरे भविष्यसूचक गणनेचे

चक्र इस्लामची ओळख करून देते. इस्लामच्या संदर्भात 1.5 वर्षांच्या अनुप्रयोगापर्यंत आपण कसे पोहोचतो याचे स्पष्टीकरण आम्ही अद्याप मांडलेले नाही; परंतु हे लक्षात घेतले पाहिजे की, रोमने घडवून आणलेल्या विनाशामधील काळाच्या दोन गणना—एक रोमच्या भविष्यसूचक चक्राशी निगडित, (मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताक दोन्ही), आणि दुसरी इस्लामच्या भविष्यसूचक चक्राशी निगडित—या वैशिष्ट्ये यरुशलेमाच्या अल्फा आणि ओमेगा या दोन्ही विनाशांत आढळतात.

सेस्टियस आणि टायटस यांच्या काळातील यरुशलेमवरील चार वर्षांचा वेढा हा एका भविष्यवाणीपर रेषेचा अंत दर्शवितो; त्या रेषेची सुरुवात अठ्ठेचाळीस वर्षांच्या कालखंडाने झाली होती, जो इस्लामच्या उंचावण्याचे प्रतीक असलेल्या चार वर्षांच्या वेढ्याने समाप्त झाला; आणि त्या अगदी त्याच रेषेतील अंतिम चार वर्षांचा कालखंड हा एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाच्या उंचावण्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

पुढील लेखात आपण या गोष्टींचा पुढे विचार करू.